

Ο Πausanias δηλώνει την ύπαρξη **πλήθους αμπελιών** από το δεύτερο μισό του 2ου αιώνα π.Χ. Οι υπόλοιπες γεωργικές καλλιέργειες ήταν περιορισμένες και μόνο κάποια μικρά πεδινά σημεία πέρα από τα αμπέλια είχαν καλλιέργειες τριφυλλιού για ζωοτροφή ή σίτου για την παραγωγή αλευριού.

Στο Δίστομο η γεωργία αναπτύχθηκε μόλις το 1932 με την απονομή γης σε ακτήμονες της περιοχής, στην τοποθεσία Τσέρες Διστόμου, με ψήφιση σχετικού νόμου επί κυβερνήσεως Βενιζέλου, αλλά ουδέποτε ήταν σε μεγάλη άνθιση.

Στην Παραλία Διστόμου υπήρχε εκτεταμένος ελαιώνας που σήμερα είναι ιδιαίτερα περιορισμένος λόγω της ανάπτυξης του εργοστασίου της "ΑΛΟΥΜΙΝΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ" αλλά και της στροφής των κατοίκων στην απασχόλησή τους σε επαγγέλματα γύρω από τον βωξίτη, στο διάστημα της άνθισης του.

Εδώ και αρκετά χρόνια έχουν στραφεί πάλι, στην **παραδοσιακή καλλιέργεια των φημισμένων αμπελιών**

ν της περιοχής με παράλληλη ανάπτυξη δύο πιο οργανωμένων Οινοποιείων, της Σφουντούρη Σταυρούλας και του Δημάκα Αναστασίου, με ποικιλία εμφιαλωμένων κρασιών και πρόσφατη επένδυση στην παραγωγή εντοπίου τσίπουρου. Παράλληλα πολλοί παραγωγοί στην περιοχή κατασκευάζουν και πωλούν εκλεκτές ποικιλίες κρασιού.

Η προχωρημένη τεχνική βαφής με χρώμα κρεμεζί, που παραγόταν από το **πρινοκούκι ή κερμέζ**

, ένα έντομο που ζει ως παράσιτο πάνω στο πουρνάρι, μαρτυρεί την ύπαρξη κτηνοτροφίας από την αρχαιότητα, η οποία διατηρήθηκε αρκετά σημαντική μέχρι και τον 19ο αιώνα μ.Χ. Πολλές περιοχές γύρω από το Δίστομο μέχρι και τον 20ο αιώνα ήταν βοσκοτόπια (

Αηλουκαίτικα

) κυρίως για αιγοπρόβατα.

Σήμερα με την συνολική μείωση της κτηνοτροφίας πανελληνίως υπάρχει

ύφεση της δραστηριότητας αυτής και ελάχιστοι ασχολούνται πλέον.